

สภาพการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
STATES OF EVALUATION AND LEARNING ASSESSMENT OF TEACHERS IN SCHOOLS UNDER BURIRAM
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3
ชจิตรารัตน์ แสนรัมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ทรงวิวัฒน์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ลักษณะ คือ เป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบคำถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีการของเชฟเฟ โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระ ด้านการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านกระบวนการบริหารการวัดและประเมินผล การอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน และด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตาม เพศ และวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการบริหารงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่า ด้านกระบวนการบริหาร การปฏิบัติยังขาดการกำกับติดตามอย่างจริงจังและมีมาตรฐานรองรับไม่ชัดเจน ด้านการวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระ ควรมีการจัดทำเครื่องมือในการวัดและประเมิน ผลที่ได้มาตรฐาน ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ครูควร ประเมินผลการปฏิบัติตามสภาพจริง ด้านการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดและประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ตามสภาพจริง ผู้ประเมินขาดความเข้าใจเกณฑ์ในการวัดผลการวัดและ ประเมินผล การอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน ควรสร้างสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน

คำสำคัญ : การวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระ, การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, การวัดและประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์, การวัดและประเมินผลผลการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน

Abstract: The purposes of this research were to study and compare the states of evaluation and learning assessment administration as perceived by teachers' opinions in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 by gender, educational levels, working experiences. The samples were 351 teachers. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire, including check list, 5-rating scale, and open-ended form . The statistics used to analyze the collected data were percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by t-test, One-way ANOVA, and Scheffé method was used to compare each pair of the aspects. The significant difference was set at the level of .05. The findings were as follows:

1. The opinions of the teachers towards the states of evaluation and learning assessment administration in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 both as a whole and at each aspect were at high level. The rankings from the highest to the lowest mean scores were the 8 learning strands evaluation and assessment, evaluation and desired characteristics assessment, administrative procedure, evaluation and assessment of reading, analytical thinking and writing, and evaluation and learners' development activity assessment, respectively.

2. The comparison of the teachers' opinions, classified by male, women and difference in educational teachers towards the states of evaluation and learning assessment administration in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 both as a whole and at each aspect was not different.

3. The comparison of the teachers' opinions who had difference in working experiences towards the states of evaluation and learning assessment administration in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 both as a whole and at each aspect was statistically significant difference at .05 level.

4. The opinions and suggestions of teachers about the states of evaluation and learning assessment administration in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 were: 1) Administrative procedure: the operation was lacked of seriously following up and did have acceptable standard; 2) 8 learning strands evaluation and assessment: the standard evaluation and assessment instruments should be built; 3) Evaluation and learners' development activity assessment: the operational assessment should be actual done; 4) Evaluation and desired characteristics assessment: it could not test with the actual operation, the assessors lacked of evaluation criteria understanding; 5) Evaluation and assessment of reading, analytical thinking and writing: the instruments should construct for evaluating and assessing of reading, analytical thinking and writing

Key Word : 8 learning strands evaluation and assessment, evaluation and learners' development activity assessment, evaluation and desired characteristics assessment, administrative procedure, evaluation, assessment of reading, analytical thinking and writing,

บทนำ การศึกษามีบทบาทและความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาจะเป็นพื้นฐานในการคิด การพัฒนาตนเองให้ทันต่อสังคมโลก และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พบว่า รัฐธรรมนูญได้กำหนดนโยบาย ด้านการศึกษาไว้ใน มาตราที่ 80 ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐในการที่จะต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 : 23-24)

ในการจัดการศึกษาของประเทศเป็นภาระหน้าที่หลักของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องเน้นการจัดการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพ สืบเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการได้การปฏิรูปการศึกษามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 บังคับใช้ให้สถานศึกษาการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดเงื่อนไขให้โรงเรียนต้นแบบเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และใช้ให้ครบทุกชั้นเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 สำหรับโรงเรียนทั่วไปให้เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และใช้ให้ครบทุกชั้นเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2)

ในการใช้หลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเรื่องที่ใหม่ในวงการการศึกษา และหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐานที่กำหนดตัวชี้วัด สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด หลักสูตรนี้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลค่านึงถึงหลักการ

พัฒนาทางสมองและพหุปัญญา กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้จะระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติ ได้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไก สำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไรจะสอนอย่างไร และ ประเมินอย่างไร รวมทั้งยังเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพ ภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก รวมทั้งการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ในแต่ละ มาตรฐานการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยตัวชี้วัด ตัวชี้วัดเหล่านี้จะระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้รวมทั้งคุณลักษณะของ ผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัด และประเมินผลการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน

การวัดและการประเมินผลเป็นกิจกรรมหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน โดยเป็นหน้าที่โดยตรงของครูผู้สอนทุกระดับและประเภทการศึกษาที่ต้องดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนทุกคน เพื่อตรวจสอบความสามารถ และขณะเดียวกันก็ เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพในการสอนของครูผู้สอนด้วย ในการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นควร ยึดหลักดังนี้ ครูผู้สอนจะต้องดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนของแต่ละสถานศึกษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึง ความถูกต้อง ความเป็นธรรม และดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผลการวัดและประเมินผลสามารถสะท้อนศักยภาพของ ผู้เรียนได้ตรงความเป็นจริงมากที่สุด และเกิดข้อผิดพลาดต่างๆ น้อยที่สุด

การวัดและประเมินผลระดับนี้ยังมีความหมายและมีความ สำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนเพราะ การประเมินจะถูก บันทึกลงเป็นหลักฐานรับรองประสิทธิภาพของผู้เรียน ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาต่อและใช้เป็นหลักฐานในการสมัครงาน ดังนั้นมิใช่ เพียงสถาบันการศึกษาเท่านั้นที่ต้องการความถูกต้องและน่าเชื่อถือของการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สังคมภายนอก ทั่วไป รวมทั้งสถานประกอบการต่าง ๆ ก็พึงประสงค์เช่นเดียวกัน (ไพศาล หวังพานิช. 2545: 1) การวัดและการประเมินผล การศึกษามีความสำคัญที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ สถานศึกษาต้องจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการประเมินผลการเรียนรู้ขึ้นในแต่ละสถานศึกษา โดย ความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา (กรมวิชาการ. 2545 ก : 24) เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติร่วมกัน เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน การวัดและประเมินผลการศึกษาจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เจตนา การวัดและการประเมินผล คือ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาการสอนของครู ถ้าการสอนกับการวัดและ ประเมินผลแยกออกจากกันกล่าวคือทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยการสอบ ทำให้เด็กเกิดความเครียดได้ เพราะการ สอบแบบเดิม ๆ เป็นเหมือนการหาจุดด้อยของนักเรียน ซึ่ง ที่จริงแล้วนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันตาม ศักยภาพ การสอบแบบเดิม ๆ จึงมิใช่การประเมินความก้าวหน้าของการเรียนการสอน (ภัทรา นิคมานนท์. 2543 : 14)

ไพศาล หวังพานิช. (2545 :1-21) กล่าวว่า การดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลที่ครูอาจารย์จำนวนหนึ่งใน สถานศึกษามักถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นข้อสังเกตหรือเป็นประเด็นปัญหาหลักก็คือการวัดและประเมินผลไม่เป็นระบบหรือขาดการ วางแผน ดำเนินการวัดและประเมินผลตามความเคยชินหรือตามหน้าที่ ไม่เห็นความสำคัญ ขาดเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่ได้ กำหนดกรอบการวัดและประเมินผลในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบโดยบางครั้งไม่ทราบว่าต้องวัดและประเมินผลด้านใดบ้าง ประการที่สอง วัดและประเมินผลไม่สอดคล้องความเป็นจริง มักประเมินเพียงสิ่งที่ผู้สอนบอกและให้จดจำ ไม่ให้ความสำคัญ กับคุณลักษณะด้านอื่น ๆ เช่น ด้านความคิด การแก้ปัญหา การประยุกต์ ใช้ความรู้ เหตุผลเชิงวิเคราะห์ ตลอดจนคุณธรรมด้าน ต่าง ๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร และไม่ตรงตามสภาพจริงของชีวิต ประการสุดท้าย วัดประเมินผลด้วยวิธี หรือเครื่องมือที่ขาดคุณภาพ ใช้เครื่องมือวัดไม่ตรงจุดประสงค์ เครื่องมือขาดความชัดเจน ไม่ให้เป็นธรรมแก่นักเรียน เครื่องมือประเภท “ข้อสอบ” ด้อยคุณภาพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 238 โรง และในปี การศึกษา 2552 โรงเรียนทุกโรงได้เริ่มใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความพร้อมของ แต่ละโรงเรียน และจากรายงานสรุปข้อค้นพบจากการนิเทศ ติดตามการพัฒนาและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3 พบว่า การวัดและประเมินผลเป็นประเด็นแรกที่ต้องมีการพัฒนา เนื่องจากครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนยังขาด ความเข้าใจและมีการตีความที่คลาดเคลื่อน เกี่ยวกับข้อมูลในเรื่องแนวทางการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ไม่มี การวางแผน การวัดไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในเนื้อหาวิชา และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลไม่หลากหลาย ยังยึดติดกับการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในมาตรฐานที่ 5 ความรู้และทักษะที่จำเป็นตาม

หลักสูตร อยู่ในระดับปรับปรุง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. 2552 : 2) จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังเป็นเรื่องที่ใหม่ในวงการศึกษาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยให้ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นต่อสภาพการวัดและประเมินผลดังกล่าวเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนางานวิชาการการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 3,617 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 351 คน ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) แล้วทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) จากนั้นทำการสุ่มครูผู้สอนให้กระจายตามขนาดโรงเรียน และอำเภอดำเนินการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ครูผู้สอนจำแนก เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ใน 5 ด้าน ดังนี้
  - 2.1 ด้านกระบวนการบริหาร
  - 2.2 ด้านการวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระ
  - 2.3 ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
  - 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์
  - 2.5 ด้านการวัดและประเมินผลผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย โดยได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ในการให้การแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วปรับแก้ไขแบบสอบถามและไปทดลองใช้กับครูผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนเพื่อหาความจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 ผลปรากฏว่ามีค่า t อยู่ระหว่าง 2.156-5.429 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่น .97
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและใช้สถิติวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
  - 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)
  - 4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จัดอันดับและนำเสนอข้อมูลประกอบเป็นความเรียง

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ตามตัวแปรเพศและระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่า t ของ กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t -test) เพื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

4.5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแบบสอบถามตอนที่ 3 ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยจับคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลของการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ใช้บริการที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเป็นเพศชาย 114 คิดเป็นร้อยละ 32.48 เป็นเพศหญิง 237 คน คิดเป็นร้อยละ 67.52 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี 305 คน คิดเป็นร้อยละ 86.89 มีการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ มากกว่า 20 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 42.17 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 35.61

2. ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพของการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผู้ใช้บริการที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของการบริหารงานด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระ ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 3.67$)

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เมื่อจำแนกสถานภาพ พบว่า

3.1. ผู้ใช้บริการเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.2. ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.3. ผู้ใช้บริการที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมและ

รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่า

1. ด้านกระบวนการบริหาร พบว่า ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จำนวนมากที่สุดและรองลง ดังนี้ การปฏิบัติยังขาดการติดตามอย่างจริงจังและไม่มีความมาตรฐานไว้รองรับ (ร้อยละ 55.00) และควรใช้วิธีในการประเมินให้หลากหลาย (ร้อยละ 30.00)

2. ด้านการวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระพบว่า ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จำนวนมากที่สุดและรองลง ดังนี้ ควรมีการจัดทำเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐาน (ร้อยละ 43.48) และครูควรได้รับการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 30.43)

3. ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวนมากที่สุดและรองลง ดังนี้ ครูควรประเมินผลการปฏิบัติตามสภาพจริง (ร้อยละ 47.06) และควรเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวัดและการประเมินผลโดยที่เน้นผลจากการปฏิบัติจริง (ร้อยละ 23.53)

4. ด้านการวัดและประมวผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่าครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุดและรองลง ดังนี้ การวัดและประมวผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ตามสภาพจริง ผู้ประเมินขาดความเข้าใจเกณฑ์ในการวัดผล(ร้อยละ 41.18) และครูควรมีสิทธิในการประเมินการทดสอบได้หรือตกตามสภาพจริงไม่ต้องแกะคะแนนหรือให้คะแนนช่วย เพื่อให้ผ่าน (ร้อยละ 35.29)

5. ด้านการวัดและประมวผลผลการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน พบว่า ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวนมากที่สุดและรองลง ดังนี้ ควรสร้างสร้างเครื่องมือในการวัดและประมวผลผลการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน (ร้อยละ 33.33) และครูมีการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียนอย่างชัดเจน (ร้อยละ 27.78)

สรุปและอภิปรายผล จากผลการวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผู้วิจัยพบว่ามีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ใน 5 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประมวผลผล 8 กลุ่มสาระ ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประมวผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดและประมวผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 3.67$) และครูผู้สอนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในด้านกระบวนการบริหารโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การปฏิบัติยังขาดการติดตามอย่างจริงจังและไม่มีความไว้วางใจ (ร้อยละ 55.00) ควรใช้วิธีในการประเมินให้หลากหลาย (ร้อยละ 30.00) และควรให้ครูมีความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การวัดเดียวกัน (ร้อยละ 15.00)

เนื่องจาก กระทรวงศึกษาธิการได้การปฏิรูปการศึกษามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 บังคับใช้ให้สถานศึกษาการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อมการใช้หลักสูตรนี้ ซึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเรื่องที่ใหม่ในวงการศึกษาศึกษานิเทศก์ ควรให้ความสำคัญกับการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างต่อเนื่องตลอดมา กล่าวคือครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ได้เข้ารับการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการตลอดจนได้มีการนิเทศ กำกับติดตาม การดำเนินการ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. 2545 : 1-39)

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรได้จัดทำเอกสารแนวทางการบริหารจัดการงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาและให้การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดประชุม อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์สร้างความตระหนักให้กับผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการวัดและประเมินผล ให้กับโรงเรียนได้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทุกโรงเรียนในการพัฒนางานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และมีการทำวิจัยและประเมินผล เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และโรงเรียนยังได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อใช้ในการดำเนินจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรในโรงเรียนทุกคนในการพัฒนา ส่งผลให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนางานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพงศ์ พรหมขาม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินการดำเนินงานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ การดำเนินงานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ผลการประเมินโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรธรรยา ใจหาญ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาการ

ปฏิบัติงานของครู ด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าระดับปฏิบัติงานของครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก

3. ครูผู้สอนเพศและระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากข้อค้นพบดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ดังนั้นผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและเป็นผู้ดำเนินการนำระบบไปใช้เพื่อที่จะขับเคลื่อนให้ระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ควรเป็นบุคคลที่มีความสามารถประสานการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการตามระบบวัดและประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ ในระหว่างการใช้ระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ควรมีการสะท้อนผลในแต่ละขั้นตอนและควรมีการประชาสัมพันธ์ รายงานผลเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องตื่นตัวและทราบผลของการพัฒนา เพื่อที่จะได้นำไปพัฒนาผู้เรียนและการเรียนการสอนของครูร่วมกันต่อไป เมื่อครูผู้สอนที่จำแนกเพศแตกต่างกัน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจวบ มั่นจิต (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และเจตคติที่มีต่อการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีความรู้และมีเจตคติต่อการวัดผลและประเมินผลการเรียนของครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ กริชมน รัตนโฆษา (2551 : 86-88) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษบุรีรัมย์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่อระดับการปฏิบัติ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษบุรีรัมย์ เขต 2 เมื่อเมื่อครูผู้สอนที่จำแนกระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณา กำสิริมงคล (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้และเจตคติของครูที่มีต่อการวัดผลและประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกันและมาจากโรงเรียนต่างประเภทกัน มีเจตคติต่อวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ สุจรรยา ใจหาญ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานของครู ด้านการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อบุคลากร และหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และจัดการศึกษาไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ จึงขอเสนอแนะโดยสรุป ดังนี้

1.1 สภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนมีความเข้าใจอย่างเด่นชัดเจนในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรูปแบบเดิมๆ ไม่หลากหลาย และมีความรู้และเข้าใจในระเบียบการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องเห็นความสำคัญ และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ควรให้การส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการ คือ ควรส่งเสริมให้มีการจัดอบรมสัมมนา หรือดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการวัดและประเมินผลเพิ่มเติม เช่น การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพ การพัฒนาข้อสอบร่วมกัน เป็นต้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีคุณภาพ

อย่างแท้จริง ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย ให้ได้รับการอบรมหรือฝึกฝน ด้านวัดและประเมินผลเพื่อให้มีความเข้าใจ เจตคติที่ดี รวมทั้งความชำนาญในการปฏิบัติงานโดยเร็ว เพื่อให้การปฏิบัติงานของครูเหล่านั้นมีประสิทธิภาพ ควรมีการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงานทางการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขได้อย่างถูกต้อง และทันที่ เพื่อให้การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงาน ด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่า ด้าน กระบวนการบริหาร การปฏิบัติยังขาดการติดตามอย่างจริงจังและไม่มีความมาตรฐานไว้วางใจ ด้านการวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระ ควรมีการจัดทำเครื่องมือในการวัดและประเมิน ผลที่ได้มาตรฐาน ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ครู ควรประเมินผลการปฏิบัติตามสภาพจริง ด้านการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดและประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ตามสภาพจริง ผู้ประเมินขาดความเข้าใจเกณฑ์ในการวัดผลการวัดและ ประเมินผล การอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน ควรสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลผลการอ่าน คติวิเคราะห์ และการ เขียน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องเห็นความสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัด และประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และควรมีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อดำเนินการในการขับเคลื่อนที่จะพัฒนาให้ระบบการวัดและประเมินผลได้ตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีการสะท้อนผลในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงาน การประชาสัมพันธ์ รายงานผลเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ ผู้เกี่ยวข้องตื่นตัวและทราบผลของการพัฒนาเพื่อที่จะได้นำไปพัฒนาผู้เรียนและการเรียนการสอนของครูร่วมกันต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาการดำเนินงานในการบริหารงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตาม หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสถานศึกษา

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์และเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน โรงเรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2545 ก). **แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.**

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กริชสมน รัตนโฆษา. (2551). **การศึกษาสภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราช ภัฏบุรีรัมย์.

นันทพงศ์ พรหมขาม. (2548). **การประเมินการดำเนินงานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนระดับการศึกษาภาค บัณฑิต ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประจวบ มั่นจิต. (2548). **ความรู้และเจตคติที่มีต่อการวัดผลและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.**

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ไพศาล หวังพานิช.(2545). **การวัดและประเมินผลการเรียน.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภัทรา นิคมานนท์. (2543). **การประเมินผลการเรียน.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรภาพิพัฒน์.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. (24 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา.** เล่ม 124 ตอนที่ 74 ก

หน้า 23-24.

- วรรณภา กำศิริมงคล. (2545) และเจตคติของครูที่มีต่อวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. (2552). รายงานสรุปข้อค้นพบการติดตามการพัฒนาและการใช้
หลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.บุรีรัมย์ : สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3.
- สุจรรยา ใจหาญ. (2548). การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ (กศ.ม. การบริหาร
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.